

[J. R. Poulsen.]

med vil indkomme næste Aar, skulde bruges til Tilskud til Stude, eventuelt ogsaa til Kvier paa 450 kg. Det er et Tab i mange Malkebesætninger, naar Kvier ikke bliver med Kalv og som Følge deraf skal udsættes. Det, vi drøfter her, er Foranstaltninger til Hjælp til Fødning af Slagtekvæg, men selvfølgelig giver jeg den ærede sidste Taler Ret i, at hvad der hjælper for Malkekvægets Vedkommende, ogsaa hjælper Landmanden, og jeg synes, at et Tilskud til Kvierne i Lighed med Tilskuddet til Studene var paa sin Plads.

Jeg vil ogsaa mene, at det er fuldstændigt korrekt, naar man siger, at vi skulde have en Bundpris for Kødet, der kunde hæve Prisen endnu noget. Selv om Prisen er gaaet op til 35 Øre pr. kg, er den jo, som der allerede er nævnt, ikke nær paa Højde med, hvad den var før Krigen, og en Bundpris af 40 Øre pr. kg for Destruktionsdyr i første og anden Klasse maa vi mene vilde være rigtig.

Naar der, som det jo er vedtaget i det andet høje Ting, skal bruges 3 Mill. Kr. til Kød til trængende Personer, er det slet ikke nogen lille Forhøjelse af Beløbet fra i Fjor — det er henimod 50 000 Kr. mere om Maa-neden til det Brug. Det er Penge, som gaar fra Landbruget, som gaar fra Kødkassen, og vi kan ikke indrømme, at det er rigtigt at tage disse Penge paa dette Sted.

At Priserne er steget, det indrømmer vi, og det ved vi alle sammen, men hvorfor er Priserne steget? Ja, jeg indrømmer, noget paa Grund af, at denne Lovgivning nu har virket i 2 Aar, men alligevel tror jeg, at den bedre Afsætning Syd paa har haft den største Betydning.

Jeg vil da mene, at Destruktionen, som vi har den, og Nedslagningen og Rensningen af tuberkuløse Besætninger er noget, som Loven bør og skal arbejde for.

Det ærede Medlem, som talte for Venstre, foreslog Udvalgsbehandling, og jeg haaber, at det i Udvalget skal kunne lykkes at forbedre Lovforslaget saa meget, at ogsaa vi fra vor Side kan tiltræde det. Hvis det ikke sker, vil det være meget vanskeligt for os at tage Medansvaret for denne Lov, og vi forbeholder os i hvert Fald vor Stilling, til vi ser, hvad der kommer ud af Udvalgsbehandlingen.

Veistrup: Lovforslaget om Forlængelse af Gyldigheden af Lov af 31. Oktober 1934 skal jeg anbefale til Vedtagelse. Ingen kan finde det rigtigt at lade Loven løbe ud uden en lempelig Afvikling, og en saadan

er aabenbart ikke i Sigte i den allernærmeste Fremtid.

Til det andet Forslag, Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød, vil jeg gerne knytte et Par Bemærkninger, men jeg skal fatte mig kort, da man jo fra anden Side ønsker Forslaget henvist til Udvalg. Men paa Grundlag af, hvad der er fremkommet fra anden Side, vil jeg gerne fremsætte nogle Udtalelser.

Det er rigtigt, at dette Lovforslag tager Sigte paa en Fortsættelse af den bestaaende Ordning, og det er kun rimeligt. Ingen kan være blind for, hvilken mægtig Løftestang for Kvægpriser og for almindelige Kødpri- ser, for rimelige Priser i det hele paa dette Omraade, den bestaaende Lov har været. Naar dertil kommer, at Kampen mod Kvægtuberkulosen gaar sin Gang over Landet, og at der allerede er opnaaet store og gode Resultater i den Henseende, forekommer det mig, at man fra Landbrugets Side kun har Grund til at være tilfreds med denne Ordning. Det synes altsaa, at de Forudsætninger, der laa til Grund for Gen-nemførelsen af den Ordning, vi nu paa tredie Aar praktiserer, fuldstændig har holdt Stik. Det kan ikke nægtes, at den Tanke i Virkeligheden har haft Succes: at indføre en Slagteafgift for Kreaturer tjen- lige til Menneskeføde, for derigennem at tilvejebringe et Beløb til gennem Destruk- tion og paa anden Vis at faa udryddet en Del af de Kreaturer, som man nødvendigvis skulde have af Vejen.

Nu skal jeg, som sagt, ikke komme ind paa Resultaterne af denne Ordning. Jeg henviser i saa Henseende ligesom den højt- ærede Landbrugsminister til de Bemærk- ninger, der ledsagede Lovforslaget, og som efter min Opfattelse taler saa tydeligt et Sprog, at det ikke kan misforstaas. Jeg henviser endvidere til Forhandlingerne i Folketinget, hvor Spørgsmaalet er blevet belyst saa grundigt og godt, at der ingen Anledning er til at gentage en hel Mængde af de Tal, som er kommet frem derovre. Jeg hilser med Tilfredshed den Ændring, der har fundet Sted i Folketinget, hvorved man har nedsat Slagteafgiften for Kalve til henholdsvis 5 og 10 Kr. efter Størrelsen. Den hidtil gældende Slagteafgift, set i Re- lation til det Tilskud, der gennem Aarene har været ydet til Studene, har nemlig vakt megen Misfornøjelse i vide Kredse, ikke mindst inden for det mindre Landbrug. Naar Forholdet er det, at man, selv efter den Nedsættelse, der fandt Sted forrige Aar fra 10 til 6 Øre, alligevel har givet et